

Bijgaand de reactie van een bezorgde fysiotherapie praktijkhouder:

Allereerst: goed als er meer duidelijkheid komt over het concurrentiebeding, daar wordt iedereen beter van!

Door deze wet worden de bestaande regels die gelden voor het concurrentiebeding aangescherpt:

- 1. Een concurrentiebeding kan maximaal één jaar effect hebben na het einde van de arbeidsovereenkomst.*
- 2. Het gebied waarin de werknemer niet mag werken vanwege het concurrentiebeding moet worden vermeld.*
- 3. Het zwaarwegende bedrijfs-of dienstbelang voor een concurrentiebeding moet worden gemotiveerd voor alle arbeidsovereenkomsten (dus niet alleen voor tijdelijke arbeidsovereenkomsten, zoals nu het geval is).*
- 4. Een werkgever moet de werknemer een vergoeding betalen wanneer een beroep op het concurrentiebeding wordt gedaan.*
- 5. De vergoeding bedraagt 50% van het laatstverdiende maandloon, voor elke maand dat het concurrentiebeding wordt ingeroepen. Wordt het beding bijvoorbeeld voor zes maanden ingeroepen, dan heeft de werknemer recht op een vergoeding van drie maanden loon.*

Ad 1. Prima, sluit aan bij de huidige afspraken die we maken

Ad 2. Prima, en gebeurt denk ik nu ook altijd.

In onze praktijk volstaat een straal van 10 kilometer rond de praktijklocatie. Hiermee is het bedrijfsbelang voldoende geborgd en is het zorgvuldig opgebouwde netwerk beschermd tegen een ex-collega die 'bij de burens' wil gaan werken bij een concullega of voor zichzelf. Deze bescherming is vooral ook nodig voor de achterblijvende collega's die verder moeten met het netwerk. Bovendien: in de meeste gevallen wonen werknemers zelf buiten deze straal, dus een nieuwe werkomgeving leidt dus niet automatisch tot een (veel) verdere reisafstand woon/werk en laat een heel groot gebied aan 'mogelijkheden' over om hun carrière in te vervolgen.

Het afbreukrisico voor de praktijk indien er géén concurrentiebeding wordt overeengekomen is groot. Een straal van 10 kilometer is mijn inzien dusdanig scherp geformuleerd dat zowel de belangen van werknemer als die van werkgever worden gerespecteerd.

N.B.: de straal van 10 kilometer leidt in de praktijk eigenlijk nooit tot problemen bij het aanvaarden van nieuwe werkkringen door collega's die van baan willen veranderen; opties genoeg!

Ad 3. Prima, al zou het helpen om nadere richtlijnen te hebben over wat volgens de wetgever *zwaarwegende bedrijfs-of dienstbelangen* zijn.

In de fysiotherapie (en veel andere zorgberoepen) bouwen de therapeuten (betaalt door de werkgever) nauwe banden op met 'hun' patiënten en de verwijzers naar de praktijk. Het afbreukrisico voor de praktijk indien er géén concurrentiebeding wordt overeengekomen (omdat niet betaalbaar, zie ad 4 en 5) is heel groot en maakt ze enorm kwetsbaar.

Ad 4. Dat is mijn inziens buitenproportioneel indien de inhoud van het concurrentiebeding dat niet is. Met andere woorden: met een concurrentiebeding tot en met 12 maanden en met een straal tot en met 10 kilometer, géén vergoeding; indien je als werkgever een groter gebied wil opnemen dan waarvoor het concurrentiebeding geldt dan wel vergoeding.

Ad 5. Binnen een branche (de zorg) waar de marges laag zijn en waar 70 - 80% van de totale kosten betrekking hebben op personeelskosten is een dergelijke vergoeding niet te betalen. Het bedrijf heeft de opdracht om zo veel geld als mogelijk in 'zorg' te steken, geld wat aan dergelijke vergoedingen wordt besteed (nog los van of het te betalen is), gaat niet naar zorg.

Bovenstaande geldt mijn inziens voor veel meer bedrijven in het MKB waarvan je de werkzaamheden als 'lokaal' zou kunnen omschrijven.

Een bezorgde praktijkhouder